

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ
AUTONOMOUS UNIVERSITY OF ZACATECAS (MEXICO)
INSTYTUT PEDAGOGIKI, KUJAWSKA SZKOŁA WYŻSZA
WE WŁOCŁAWKU (POLSKA)
EUROPEAN INSTITUTE OF FURTHER EDUCATION (EIDV) (SLOVAKIA)
LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE IM. JANA KASPROWICZA
W INOWROCŁAWIU (POLSKA)
MY EASY ACADEMY (READING, UK)
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ М.П. ДРАГОМАНОВА
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
(ДЕРЖАВНИЙ ПОДАТКОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ)

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ
В КОНТЕКСТІ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО ВИБОРУ УКРАЇНИ**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

***IV Всеукраїнського круглого столу
з міжнародною участю***

17 листопада 2021 року

**До 75-річчя з дня створення
Організації Об'єднаних Націй
з питань освіти, науки і культури
(ЮНЕСКО)**

м. Київ

УДК 37.09
ББК 74(4Укр)

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Київського національного університету будівництва і архітектури
(протокол № 46 від 20 грудня 2021 р.)*

Актуальні проблеми освітнього процесу в контексті європейського вибору України: матеріали IV Всеукраїнського круглого столу з міжнародною участю (17 листопада 2021 року) до 75-річчя з дня створення Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО). – Київ: Київський національний університет будівництва і архітектури, 2022. – 402 с.

ISBN 978-617-8007-55-3

У матеріалах IV Всеукраїнського круглого столу з міжнародною участю “Актуальні проблеми освітнього процесу в контексті європейського вибору України” висвітлюються актуальні питання професійної (професійно-технічної) освіти: вітчизняний та зарубіжний досвід; психолого-педагогічне забезпечення освітнього процесу; сучасні проблеми викладання інженерно-технічних та гуманітарних дисциплін.

Матеріали круглого столу розраховані на науково-педагогічних, наукових працівників у галузі педагогіки, психології, соціології, викладачів, аспірантів, студентів, а також на соціальних педагогів, соціологів, практичних психологів і соціальних працівників.

За зміст поданих матеріалів несуть відповідальність їх автори.

УДК 37.09
ББК 74(4Укр)

ISBN 978-617-8007-55-3

© КНУБА, 2022

Список використаних джерел

1. Ананьев В. А. Введение в психологию здоровья: учеб. пособие. СПб.: Балтийская Педагогическая Академия, 1997. 148 с.
2. Бондарь С. О. Актуальні аспекти охорони здоров'я у навчальних закладах. Сімейна медицина. 2016. № 2 (64). С. 30–33.
3. Н.Є. Завацька, Л.М, Клевець Монографія «Соціально-психологічні чинники психосоматичних розладів у студентської молоді» с. 41.
4. Корольчук М. С., Крайнюк В. М., Косенко А. Ф., Кочергіна Т. І. Психологічне забезпечення психічного і фізичного здоров'я: навч. посібник / за заг. ред. М. С. Корольчука. К.: Фірма «ІНКОС», 2002. 272 с.
5. Малейчук Г. И. Психическое и психологическое здоровье: сравнительный анализ понятий. Психология и школа. 2004. № 3. С. 24–34.

УДК 316.77

Корчова Галина Леонідівна,

кандидат педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри професійної освіти

Київського національного університету будівництва і архітектури;

Скриник Мирослава Віталіївна,

старший викладач кафедри іноземних мов

Національної академії внутрішніх справ;

Скриник Ліна Миколаївна,

старший викладач кафедри іноземних мов

Національної академії внутрішніх справ;

МЕДІАОСВІТА ЯК ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ

4 листопада виповнюється 75 років з дня створення Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури. Так, ще у 1973 році

ЮНЕСКО було дано визначення медіаосвіти, як навчання теоретичним і практичним умінням для опанування сучасними засобами масової інформації, які розглядаються як частина специфічної і автономної області знань в педагогічній теорії і практиці [1].

Людство є активним споживачем інформації, що постійно збільшується. Щодня світ медіа створює навколо людей медійну реальність, під впливом якої формуються світогляд людини, її освіта, культура та життєві цінності. Отже, одне з найважливіших завдань вищої школи – інформатизація освітнього процесу, невід’ємною часткою якої є використання медіаосвітніх технологій у вищій школі.

Інформація, що надходить з різних джерел, безпосередньо впливає на процес формування конкурентоздатного фахівця. Однак доволі часто ніким неконтрольовані ресурси інформації: періодичні видання, радіо-програми, сайти мережі Інтернет пропонують дезінформацію з метою маніпуляції, зацікавлення та залучення більшої аудиторії. Тому має своє місце негативний вплив системи засобів масової інформації на розвиток та професійне становлення студентів. За таких умов досить тяжко змінити, переробити пресу та інші медіатехнології – тому потрібно «змінити», підготувати аудиторію.

Питання застосування медіаосвітніх технологій в освітньому процесі досліджували велика кількість зарубіжних та вітчизняних науковців. Використання матеріалів засобів масової інформації у закладах освіти перебувало в центрі наукових інтересів Саєнко Н., Усатої В., Чемерис І., Міллера Є., Янишина О. та ін. Федоров О. досліджував проблему естетичного виховання молоді засобами кіномистецтва, провів ґрунтовний аналіз теоретичних особливостей функціонування та практичного застосування медіаосвіти. Проблеми розвитку та функціонування медіапедагогіки, медіадидактики та медіавиховання вивчає Г. Онкович. Педагогічні умови застосування медіаосвіти у процесі професійної підготовки майбутніх учителів – Ю. Козаков [2].

Як частина освітнього процесу медіаосвіта містить величезний інформаційний, дидактичний та мотиваційний потенціал. У рекомендаціях ЮНЕСКО зазначається, що «медіаосвіта – частина основного права кожного громадянина будь-якої країни на волю самовираження й одержання інформації, що сприяє підтримці демократії. Визнаючи відмінності в підходах і розвитку медіаосвіти в різних країнах, рекомендується, щоб вона була введена скрізь, де можливо в межах національних навчальних планів, так само як в рамках додаткової, неформальної освіти та самоосвіти протягом усього життя людини».

Оксфордська енциклопедія визначає медіаосвіту як «вивчення медіа, яке відрізняється від вчення за допомогою медіа. Медіаосвіта (media education) зв'язана одночасно з пізнанням того, як створюються і поширюються медіа-тексти, так і з розвитком аналітичних здібностей для інтерпретації і оцінки їх змісту. Тоді як вивчення медіа (media studies) зазвичай зв'язується з практичною роботою із створення медіатекстів, медіаосвіта та медіа направлені на досягнення цілей медіаписьменності (media literacy)». Медіаграмотна людина володіє розвиненою здібністю до сприйняття, аналізу, оцінки і створення медіатекстів, до розуміння соціокультурного і політичного контексту функціонування медіа в сучасному світі, кодових і репрезентацій систем, медіа; життя такої людини в суспільстві і світі пов'язане з цивільною відповідальністю.

Згідно з «Концепцією впровадження медіаосвіти в Україні» медіакультура – це «сукупність інформаційно-комунікаційних засобів, що функціонують у суспільстві, знакових систем, елементів культури комунікації, пошуку, збирання, виробництва і передачі інформації, а також культури її сприймання соціальними групами та соціумом у цілому. На особистісному рівні медіакультура означає здатність людини ефективно взаємодіяти з мас-медіа, адекватно поводитися в інформаційному середовищі» [3].

У свою чергу медіаграмотність – це рівень медіакультури, що допомагає студентам спілкуватися з медіа з критичної точки зору, з розумінням значущості медіа в їх житті. Медіаграмотний здобувач освіти має бути здатний критично і усвідомлено оцінювати медіатексти, підтримувати критичну дистанцію по відношенню до популярної культури і чинити опір маніпуляціям. У більш специфічній термінології вчення медіаграмотності повинне надати студентам можливість: розвивати здібності, знання і стосунки, необхідні для аналізу способів, за допомогою яких медіа активно конструюють реальність; отримувати знання соціального, культурного, політичного і економічного значення цих конструкцій і поширюваних ними цінностей; розвивати рівень оцінки і естетичного сприйняття медіатекстів; декодувати медіатексти, щоб розпізнати і оцінити культурні цінності, практичну значущість, ідеї, що містяться в них; розпізнавати, аналізувати і застосовувати різноманітність технічного використання і створення медіатекстів; усвідомлювати, що ті, хто створюють (конструюють) медіатексти, роблять це, виходячи з безлічі мотивів (контроль, тиск і ін.) економічних, політичних, організаційних, технічних, соціальних і культурних; розуміти, що кожна людина залучена в селективний і аналітичний процес дослідження медіатекстів.

Термін «технологія» посідає важливе місце в методиці медіаосвіти, оскільки застосування будь-якої технології має великий вплив на результат освіти. Технології медіаосвіти сьогодні передбачають залучення до освітнього процесу як традиційних засобів масової інформації (періодичні видання, радіо, телебачення, кіно тощо), так і засоби новітніх інформаційних технологій – комп'ютер, Інтернет.

Медіаосвітні технології є унікальним засобом формування критичного мислення та розвитку творчих здібностей, засобом стимулювання бажання самоосвіти, самопідготовки, постійного прагнення до знань здобувачів освіти. Для цього педагоги використовують такі медіаосвітні засоби: дескриптивний (переказ медіатексту, перелік дійових осіб і подій);

особистісний (опис відносин, емоцій, спогадів, які викликає медіатекст); аналітичний (аналіз структури медіатексту, мовних особливостей, точок зору); класифікаційний (визначення місця твору в історичному контексті); пояснювальний (формування суджень про медіатвір в цілому чи про його частину); оцінний (висновок про його переваги на основі особистісних, моральних чи формальних критеріїв).

Отже, застосування медіаосвітніх технологій в освітньому процесі закладів вищої освіти є не лише доцільним, а й необхідним. Вони виконують такі основні функції: інформатизація навчального процесу (доступ до різних джерел інформації); активізація навчально-пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти; підвищення мотивації до навчання; інтерактивність навчання; моніторинг освітнього процесу; підвищення ефективності засвоєння здобувачами навчального матеріалу; спонукання до творчої діяльності – підготовка презентацій з використанням комп'ютерних програм; участь у відео-конференціях тощо.

Список використаних джерел

1. Media education. Paris: UNESCO, 1984. 93 p.
2. Козаков Ю. М. Педагогічні умови застосування медіаосвіти в процесі підготовки майбутніх учителів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / Ю. М. Козаков. Луганськ, 2007. 22 с.
3. Концепція впровадження медіаосвіти в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://osvita.telekritika.ua/material/konceptsiya-vprovadzhennya-mediaosviti-v-ukrayini>

Жалдак Руслан Юрійович

СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ПОРТФЕЛЯ
ПІДПРИЄМСТВАМИ-СТЕЙКХОЛДЕРАМИ БУДІВЕЛЬНО-
ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ БУДІВЕЛЬНОГО
ДЕВЕЛОПМЕНТУ 96

Зарецкая Ольга Александровна

НАРРАТИВНА КОМПЕТЕНТНОСТЬ ВЗРОСЛЫХ:

О ВОЗМОЖНОСТЯХ РАЗВИТИЯ 101

Заушнікова Марина Юрійвна,

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ КАЗКОТЕРАПІЇ ЯК МЕТОДУ
ПСИХОКОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ..... 106

Івахненко Ірина Сергіївна, Бутенко Євген Дмитрович

ЕКОНОМІКО-АНАЛІТИЧНІ ІННОВАЦІЇ В АДМІНІСТРУВАННІ
ПІДПРИЄМСТВОМ: ІНТЕГРАЦІЯ СТРАТЕГІЧНОГО ТА СТРУКТУРНО-
ПРОЦЕСНОГО ПІДХОДІВ 112

Калениченко Руслан Арсенович

ОСОБЛИВОСТІ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ
ПАНДЕМІЇ..... 114

Кіщак Наталія Григорівна

ФОРМУВАННЯ БІЗНЕС-МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ-
ДЕВЕЛОПЕРОМ ЗА ІМПЕРАТИВАМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ..... 118

Клевець Любов Миколаївна

ДОСВІД ЗБЕРЕЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТСЬКОЇ
МОЛОДІ..... 121

Корчова Галина Леонідівна, Скриник Мирослава Віталіївна,

Скриник Ліна Миколаївна

МЕДІАОСВІТА ЯК ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ..... 128

Корсун Сергій Іванович, Корсун Ольга Олексіївна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ..... 133

Корчова Галина Леонідівна, Сушков Олег Олександрович

МОДЕЛЬ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ В
СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ 136

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ
В КОНТЕКСТІ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО ВИБОРУ УКРАЇНИ**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

***IV Всеукраїнського круглого столу
з міжнародною участю***

17 листопада 2021 року

Формат 60×84 1/16. Тираж 300 пр. Ум. друк. арк. 26,9. Зам. № 1121.

Видавець і виготовлювач ТОВ «ЦП «КОМПРИНТ»

03150, Київ, вул. Предславинська, 28

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
суб'єкта видавничої справи ДК № 4131 від 04.08.2011 р.